

ನಾಗ ಮಂಡಲ

ಗೀರೀಶ್ ಕನಾಡ್ ಅವರ ನಾಟಕ

ಪಾತ್ರಗಳ ಪರಿಚಯ:

ರಾಣಿ : ಅಪ್ಪಣಿನ ಹೆಂಡತಿ ಅಪ್ಪಣಿ/ನಾಗ : ಶ್ರೀಮಂತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ರಾಣಿಯ ಗಂಡ(ಅಪ್ಪಣಿ ಮತ್ತು ನಾಗ ಈ ಎರಡೂ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಒಬ್ಬೇ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು) ಕುರುಡಪ್ಪ: ಗ್ರಾಮದ ಕೋಟಿ ಕಾಳಿದ ಮಹಿಳೆ, ಕಪ್ಪಣಿ: ಕುರುಡಪ್ಪನ ಮಗ

ದೃಶ್ಯ-1

(ವಿಶಾಲವಾದ ಅಂಗಳವಿರುವ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದೆ. ಒಳಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಅಡುಗೆ ಮನೆ, ಸ್ವಾನಗ್ರಹ ಮತ್ತು ರಾಣಿಯ ಕೋಣೆ ಇದೆ)
ಕಥೆ: ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹುದುಗಿ. ಆಕೆಯ ಪೋಷಕರಿಗೆ ಒಬ್ಬೋಳಿ ಮಗಳು, ಅವಳನ್ನು ರಾಣಿ ಎಂದು ಕರೆದರು. ಅವಳು ತುಂಬಾ ಉದ್ದ್ವಾದ ಕೂದಲನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿದಾಗ, ನಾಗರಹಾವು ಅವಳ ಕ್ಷಿತಿನ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಸುರುಳಿಯಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವಳ ಶ್ರೀತಿಯ ತಂದೆ ಅವಳಿಗೆ ವರನನ್ನು ಮುಡುಪುತ್ತಾರೆ. ಆತ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಅವನ ಹತ್ತೆವರು ಇಬ್ಬರೂ ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ರಾಣಿಯನ್ನು ಮುದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಾನು. ಅವನ ಹೆಸರು ಅಪ್ಪಣಿ.)

(ಅಪ್ಪಣಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ರಾಣಿ ಆಗಮನ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತವರು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅಪ್ಪಣಿ ಮನೆ ತಲುಪಿ ಮುಂಭಾಗದ ಬಾಗಿಲಿನ ಬೀಗ ತೆಗೆದು ಅವರು ಒಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ)

ಅಪ್ಪಣಿ: ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆಯೇ?

ರಾಣಿ: ಹೌದು.

ಅಪ್ಪಣಿ: ಸರಿ, ನಾನು ನಾಳೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಉಂಟವನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡು ನಾನು ತಿಂದು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ(ರಾಣಿ ಉಂಟ ಬಡಿಸುತ್ತಾಳೆ) ಅಪ್ಪಣಿ ಉಂಟ ಮುಗಿಸಿ ಅವಳತ್ತೆ ಗಮನ ಹರಿಸದೆ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ, ಹೊರಗನಿಂದ ಬೀಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ರಾಣಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಓಡಿ, ಅದನ್ನು ತಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ, ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ನೋಡಲು ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಅವಳ ಪತಿ ಹೋದರು. ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಗೊಂದಲಕ್ಷ್ಯಗಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಅಳಲು ಸಹ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯ ಒಂದು ಮೂಲಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಕಿಟಕಿಯ ಮೂಲಕ ಬೆಳಕು ಮಂದವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಕಿಟಕಿಯ ಮೂಲಕ ಬೆಳಕು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಒಳಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ರಾಣಿ ಭಯದಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು, ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ, ನಂತರ ಸ್ವಾನದ ಮನೆಗೆ ಓಡಿ ಮುವಿದ ಮೇಲೆ ನೀರು ಚೆಲ್ಲಿಕೊಂಡು ಅವಳು ಅಡುಗೆ ಕೋಣೆಗೆ ತೆರಳಿ ಅಡುಗೆ ಪೂರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಅಪ್ಪಣಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಮುಂಭಾಗದ ಬಾಗಿಲಿನ ಬೀಗವನ್ನು ತೆಗೆದು ಒಳಗೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಸ್ವಾನದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಾನ ಮುಗಿಸಿ ಅಡುಗೆಮನೆಗೆ ಬಂದು ಉಂಟ ಮಾಡಲು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ರಾಣಿ ಅವನಿಗೆ ಉಂಟವನ್ನು ಬಡಿಸುತ್ತಾಳೆ)

ರಾಣಿ: ಕೇಳಿ, ರಾತ್ಯಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಭಯಭಿತಳಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಅಪ್ಪಣಿ: (ಉಂಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ) ಭಯಿಪಡುವುದು ಏಕೆ? ಯಾರೂ ನಿನಗೆ ತೊಂದರೆಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಅನ್ನ ಹಾಕು.

ರಾಣಿ: ದಯವಿಟ್ಟು, ನೀವು ರಾತ್ರಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬಹುದೇ?

ಅಪ್ಪಣಿ: ನೋಡು ಈ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ನನಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ನಾ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡು ಅಧಿಕಾರಿಯಿತೇ?

ಅಪ್ಪಣಿ: (ಅಪ್ಪಣಿ ತನ್ನ ಉಂಟ ಮುಗಿಸಿ ಎದ್ದೇಳುತ್ತಾನೆ) ನಾಳೆ ಉಂಟಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತೇನೆ.

(ಅಪ್ಪಣಿ ಕೈ ತೊಳೆದು, ಅವಳನ್ನು ಕೂಡಿ ಹಾಕಿ ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ರಾಣಿ ಕಿಟಕಿಯ ಮೂಲಕ ಅವನನ್ನು ದುಃಖಿಸಿದ್ದಂತೆ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. ರಾಣಿ ನೇಲದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಬೀದಿಯಿಂದ ಕಪ್ಪಣಿ ಕುರುಡಪ್ಪಳನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕುರುಡಪ್ಪ ಕುರುಡಿಯಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ)

ಕಪ್ಪಣಿ: (ಹುದುಪ್ಪ ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ) ಅಮ್ಮಾ, ನೀವು ಹೀಗೆ ಬೇರೆಯವರ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆ ಅಪ್ಪಣಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದುಷ್ಪ ಮನುಷ್ಯ. ಅವನು ಕಾಡುಮ್ಮೆಗ ಅಧಿಕಾರಿ ಜನಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಕೆಲವು ತಪ್ಪಿನಿಂದ, ಅವನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು. ನೀವು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಯಾಕ ತೊಂದರೆಗೆ ಬಳಗಾಗಲು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ?

ಕುರುಡಪ್ಪ: ಅವನು ಏನೇ ಇರಲಿ, ಅವನು ನನ್ನ ಉತ್ತಮ ಸ್ವೇಚ್ಚಿತಯ ಮಗ. ಅವನ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ನಾನು ಸಹೋದರಿಯರಂತೆ ಇಡ್ಡವು. ಕೆಟ್ಟ ಪಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕರೆತೆಂದಳು. ಈಗ ಹೊಸ ಸೋಸೆ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಅಪ್ಪಣಿಗೆ ಅಂತಹ ಸುಂದರವಾದ ಹೆಂಡತಿ ಇಡ್ಡರೂ ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿ ಅವನು ಆ ವೇಶೀಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೇ?

ಕಪ್ಪಣಿ: ಅಮ್ಮಾ, ಅಪ್ಪಣಿನ ಮನೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿದೆ. ಒಳಗೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಹೋಗೋಣ.

ಕುರುಡಪ್ಪ: ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮನೆಯೋಳಗೆ ಇರಬೇಕು. ಒಳಗೆ ನೋಡು, ಬಹುಶಃ ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಮನೆಯೋಳಗೆ ಬಂಧಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋಗಿರಬೇಕು.

ಕಪ್ಪಣಿ: (ಕಪ್ಪಣಿ ಕಿಟಕಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮನೆಯೋಳಗೆ ನೋಡುತ್ತಾನೆ) ಅಮ್ಮಾ, ನನಗೆ ಏನೂ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ.

ರಾಣಿ : (ಕಿಟಕಿಯ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹೊಗುತ್ತಾರೆ) ಅದು ಯಾರು? ಹೊರಗೆ ಯಾರು?

ಕಪ್ಪಣಿ: ಅಯ್ಯೋ! ಮನೆಯೋಳಗೆ ಯಾರೋ ಮಹಿಳೆ ಇದ್ದಾಳೆ! ಅವಳು ಭೂತ ಇರಬಹುದು.

(ಕುರುಡಪ್ಪ ತನ್ನ ಮಗನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ)

ರಾಣಿ: (ಕಿಟಕಿ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು) ಅದು ಯಾರು?

ಹರುಡಪ್ಪ: ಭಯಪಡಬೇಡ. ನಿಮ್ಮ ಅತ್ಯ ಮತ್ತು ನಾನು ಸಹೋದರಿಯರಂತೆ ಇದ್ದವು. ನಿನ್ನ ಪತಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ನಾನು ಅವನ ಅವ್ವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ. ಭಯಪಡಬೇಡ. ಅಪ್ಪಣಿ ನನಗೆ ಮಗನಂತೆ. ಅವನು ಒಳಗೆ ಇಲ್ಲವೇ?

ರಾಣಿ: ಇಲ್ಲ.

ಹರುಡಪ್ಪ: ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?

ರಾಣಿ: ನನ್ನ ಹೆಸರು ರಾಣಿ.

ಹರುಡಪ್ಪ: ಅಪ್ಪಣಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೇ?

ರಾಣಿ: ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಹರುಡಪ್ಪ: ಅವನು ಯಾವಾಗ ಹೊರಗೆ ಹೋದನು?

ರಾಣಿ: ನಿನ್ನ ಉಟಕದ ನಂತರ.

ಹರುಡಪ್ಪ: ಅವನು ಯಾವಾಗ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾನೇ?

ರಾಣಿ: ಅವರು ನಾಳೆ ಉಟಕಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾರೆ.

ಹರುಡಪ್ಪ: ಅವನು ದಿನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಾರಿ ಮಾತ್ರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆಯೇ? ಅದೂ ಉಟಕಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತಾನೆಯೇ?

ನೀನು ದಿನವಿಡೀ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿರುತ್ತೀಯಾ?

ರಾಣಿ: ಹೌದು (ರಾಣಿ ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ)

ಹರುಡಪ್ಪ: ಮಗಳೇ ಅಳಬೇಡ, ಅವನು ಪ್ರತಿದಿನ ಈ ರೀತಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸುತ್ತಾನೆಯೇ?

ರಾಣಿ: ಹೌದು, ನಾನು ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದ ದಿನದಿಂದಲೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಹರುಡಪ್ಪ: ಅವನು ನಿನ್ನೂಡನೆ ಕೆಟ್ಟಿದಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೋ?

ರಾಣಿ: ಇಲ್ಲ.

ಹರುಡಪ್ಪ: ಅವನು ನಿನ್ನೂಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನಾ?

ರಾಣಿ: ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಪದಗಳು. ಅದು ಉಟವನ್ನು ಕೇಳಲು ಮಾತ್ರ.

ಹರುಡಪ್ಪ: ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನಾ?

ರಾಣಿ: (ಮತ್ತೆ ಅಳುವಧು) ಒಮ್ಮೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ.

ಹರುಡಪ್ಪ: ಪ್ರಿಯ ಮದುಗಿ, ಅಳುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅಳಬೇಡ! ಇಲ್ಲಿ ಬಾ, ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿ ಬಾ ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ವರ್ತಿಸುತ್ತೇನೆ.

(ಹರುಡಪ್ಪ ರಾಣಿಯ ಮುಖಿವನ್ನು ತನ್ನ ಬೆರಳಿಗಳಿಂದ ಮುಟ್ಟುತ್ತಾಳೆ)

ಹರುಡಪ್ಪ: ನೀನು ಇಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದೀರ್ಯಾ. ಅಪ್ಪಣಿ ನಿನ್ನೂಡನೆ ಈ ರೀತಿ ವರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ನನಗೆ ನಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ರಾಣಿ: ನಾನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಭಯಭೀತಳಾಗುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಲು ಸಹ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆತ್ತವರು ನನ್ನನ್ನು ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಹರುಡಪ್ಪ: ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಮಗಳೇ ನಿನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ನಾನು ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

(ಹರುಡಪ್ಪ ತನ್ನ ಸೆರಿಗಿನ ಗಂಟನಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತಾ 3 ತುಂಡು ಬೇರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾಳೆ)

ಹರುಡಪ್ಪ: ಇಲ್ಲಿ, ಈ 3 ಬೇರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊ, ಮೊದಲ ತುಂಡನ್ನು ಪ್ರದಿಮಾಡಿ ಆಹಾರದೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಕೊಡು. ಒಮ್ಮೆ ಅವನು ಈ ಟೆಷ್ಟಿಂಗ್‌ನ್ನು ಸೇವಿಸಿದರೆ, ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಮೂರನೇ ಬೇರನ್ನು ಬಳಸು. ನಾನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡು. ನಾನು ಈಗ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಪತಿ ಯಾವುದೇ ಕೊಡಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿನ್ನ ಪತಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಡ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆ ಇಡು ಎಲ್ಲವೂ ಒಳ್ಳಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ರಾಣಿ: ದೇವರ ಭರವಸೆವೋಂದೆ ನನಗೆ ಇರುವುದು.

(ಹರುಡಪ್ಪ ರಾಣಿಯನ್ನು ಆಶೀರ್ವಾದಿಸಿ ತನ್ನ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಬೀದಿಯ ಕೊಸೆಯಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಅಪ್ಪಣಿ ಅಪ್ಪಣಿ, ಮನಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲಿನ ಬೀಗ ತೆರಿದು ಪ್ರೇರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಅಪ್ಪಣಿ: ಅದು ಯಾರು? ಇಂದು ಯಾರಾದರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೇ? ಇಬ್ಬರು ಓಡಿಹೋಗುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ. ಇಂದಿನಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಲು ನಾಯಿಯನ್ನು ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಲು ಕೊಡು. ನಾನು ಇಂದು ಹೊರಗೆ ಉಟ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

(ಅಪ್ಪಣಿ ಮತ್ತೆ ಸ್ವಾನ ಮಾಡಲು ಸ್ವಾನಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ರಾಣಿ ಅಡುಗೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲನ್ನು ಕುದಿಸಿ ಹರುಡಪ್ಪ ತನಗೆ ನೀಡಿದ ಮೊದಲ ಬೇರಿನ ಮದಿಯನ್ನು ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಹಾಲಿಗೆ ಸುರಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಅಪ್ಪಣಿ ಸ್ವಾನಗೃಹದಿಂದ ಮೊರಬುತ್ತಾನೆ. ರಾಣಿ ಅವನಿಗೆ ಹಾಲಿನ ಲೋಟ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಅದನ್ನು ಬಂದೇ ಸಾರಿ ಕುಡಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಲೋಟವನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಎಂದಿನಂತೆ ಬಾಗಿಲಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಬೀಗ ಹಾಕಲು ಶಿಧ್ವನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ, ಅವನು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ರಾಣಿ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಓಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಲು ಅವನನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಅಪ್ಪಣಿ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ರಾಣಿ ಕುಳಿತು ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ)

ಅಪ್ಪಣಿ (ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುವುದು): ನೀರು! ನೀರು!

(ರಾಣಿ ಅವನಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಮುಖಕ್ಕೆ ಬೆಂಬುಕಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅವನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ದಣಿದ ಅವನ ಮುಖಿವನ್ನು ತೋಳಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಒಳಗೆ ತಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಹೊರಿಗಿನಿಂದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿ ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ರಾಣಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ತನ್ನ ಕರ್ಮವನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಮತ್ತೆ ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಬೇಳಕು ಮಂಕಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ರಾತ್ರಿ, ಮತ್ತೆ ಮುಂಜಾನೆ ಬೇಳಕು ಬೇಳಗಿ ಹಾಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ

ರಾಣಿ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ನೆಲದಿಂದ ಎದ್ದು ಅಡುಗೆ ಕೋಣಗೆ ಓಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಒಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿಸಿ ಮೇಲೋಗರವನ್ನು ಬೇಯಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಮರೆಮಾಡಿದ್ದ ಪರುಡಪ್ಪ ನೀಡಿದ ವರಡನೆಯ ಬೇರನ್ನು ಕವಾಟನಿದ ತೆಗೆದು ಅದನ್ನು ಪ್ರೊಮಾಡಿ ಒಲೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಅಡುಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಇದ್ದಕ್ಕದ್ದಂತೆ ಮೇಲೋಗರವು ಹದಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿವಾಗಿ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿದು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಮೇಲೋಗರವು ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಅದು ರಕ್ತದಂತ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ರಾಣಿ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಓಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ)

ರಾಣಿ: (ಸ್ನೇಹಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ) ನಾನು ಈಗ ಏನು ಮಾಡಲಿ? ನಾನು ಇದನ್ನು ನನ್ನ ಪತಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿ ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ವಿಷದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಹೊರಗೆ ಜೆಲ್ಲಬೇಕು. ನಾನು ಹೊರಗೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗಲಿ.

(ರಾಣಿಗೆ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅವಳು ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ ಬರಲು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅಪ್ಪಣಿ ಬಾಗಿಲಿನ ಬೀಗ ತೆರೆದು ಪ್ರೇರಿತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ರಾಣಿಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದೆ ಸ್ವಾನ ಮಾಡಲು ಸ್ವಾನಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ರಾಣಿ ಅಡುಗೆ ಕೋಣಗೆ ಓಡಿ ಮೇಲೋಗರವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮುಖ್ಯ ಬಾಗಿಲಿನಿದ ಹೊರಗೆ ಓಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಮನೆಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮತ್ತೆ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. ಮೇಲೋಗರವನ್ನು ಮತ್ತೆದ ರಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಸುರಿಯುತ್ತಾಳೆ. ಕ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಮಡಕಯೋಂದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮನೆಯೋಳಗೆ ಓಡುತ್ತಾಳೆ. ಸುರಿದ ಮೇಲೋಗರವನ್ನು ಮತ್ತೆದೊಳಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ರಾಜ ನಾಗರಹಾವು ಹಿಡಿದು ಮತ್ತೆದಿಂದ ತಲೆಯನ್ನು ಹೊರಹಾಕುತ್ತದೆ. ಅದು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಾ ರಾಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತದೆ. ಅವಳು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಮುಂಭಾಗದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಲುಪುವ ಹೋತ್ತಿಗೆ, ಅದು ಹೋಗಿ ಹತ್ತಿರದ ಮರದ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಅವಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತದೆ. ರಾಣಿ ಮುಂಭಾಗದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ಗಾಬರಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಅಪ್ಪಣಿ ಸ್ವಾನದ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ)

ಅಪ್ಪಣಿ: ರಾಣಿ, ನೀನು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ? (ರಾಣಿ ಭಯದಿಂದ ಅವನನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಏನೂ ಉತ್ತರಿಸುವುದಿಲ್ಲ) ಏಯಾ ನಿನ್ನನ್ನೇ, ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ?

(ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು ಹಚ್ಚಿ ಹಾಕಿದ ತಕ್ಷಣ ಅಪ್ಪಣಿ ಅವಳಿಗೆ ಜೋಡಾಗಿ ಹೊಡೆದಾಗ ರಾಣಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕುಸಿಯುತ್ತಾಳೆ. ಅವನು ಮತ್ತೆ ಅವಳತ್ತ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬಾಗಿಲನ್ನು ಎಳಿದು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬೀಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಇದ್ದ ನಾಗರ ಹಾವನ್ನು ನೋಡಿ ನಾಯಿ ಜೋಡಾಗಿ ಬೋಗಳುತ್ತದೆ. ಅಪ್ಪಣಿ ಹೊರಟ ಮೇಲೆ ರಾಣಿ ಮತ್ತೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಪುಳಿತು ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಕತ್ತಲೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜ ನಾಗರಹಾವು ಇನ್ನೂ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದೆ. ನಾಯಿ ಬೋಗಳುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕತ್ತಲೆಯಾದಾಗ, ರಾಜ ನಾಗರಹಾವು ಅಪ್ಪಣಿನ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಜಲಲ್ಲಿ ಸ್ವಾನಗೃಹದ ನೀರು ಹೋಗುವ ಕೊಳಪೆ ಮೂಲಕ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರೇರಿತಿಸುತ್ತದೆ. ನಾಗರ ಹಾವು ಅಪ್ಪಣಿನ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾನದ ಕೋಣಕೆಯಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತದೆ) (ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾವು ಅಪ್ಪಣಿನ ಈ ದೂಪವನ್ನು ನಾಗ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ)

ದೃಶ್ಯ-2

(ರಾಣಿ ಮಲಗಿರುಪುದನ್ನು ನಾಗ ದೂರದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಅವನು ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ಚಲಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಅವಳನ್ನು ನಿಥಾನವಾಗಿ ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.)
ರಾಣಿ ಅವನನ್ನು ಭಯ ಮತ್ತು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ)

ರಾಣಿ: ನೀವು ಯಾವಾಗ ಮನೆಯೋಳಗೆ ಬಂದಿರಿ? ನಾನು ಉಟಪನ್ನು ನೀಡೆಬೇಕೇ?

ನಾಗ: (ನಗುತ್ತಾನೆ) ಉಟ, ಅದು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ?

ರಾಣಿ: ನೀವು ಈ ಹೋತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಲ್ಲ?

(ರಾಣಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ವಾಲುತ್ತಿದ್ದಳು)

ನಾಗ: ನೀನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲ. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ತುಂಬಾ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದೀರ್ಯಾ?

ರಾಣಿ: ಇಲ್ಲ.

ನಾಗ: ನಿನ್ನಿಂದ ದೂರ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆಗಲಾದರೂ ನೀನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರ್ಯಾ?

(ನಾಗ ದೂರ ಸರಿದು ರಾಣಿಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ರಾಣಿ ಹಾಸಿಗೆಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ದೀರ್ಘ ಹೌನವಿದೆ.

ಅವಳು ತುಂಬಾ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ ಮತ್ತು ಕೆನ್ನು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೊಗಾಡುತ್ತಾಳೆ)

ನಾಗ: ನೀನು ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದೀರ್ಯಾ?

ರಾಣಿ: (ಗಾಬರಿಗೊಂಡ) ಏನು? ನಿಮಗೆ ಏನಾದರೂ ಬೇಕೇ?

ನಾಗ: ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಸುಂದರ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ದುಷ್ಟ ಗಂಡ ದಿನವಿಡೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಬೇರಸವಾಗಿದೆಯೇ?

ರಾಣಿ: ಇಲ್ಲ.

ನಾಗ: ರಾತ್ರಿಯಡೀ ಈ ನಾಯಿ ಬೋಗಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ನಿದ್ದೆಗೆ ಭಂಗವಾಗಿಹುದು ಅಲ್ಲವೇ?

ರಾಣಿ: ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಯಲು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ತಂದಿರಲ್ಲ.

ನಾಗ: ಈ ಹೌದು. ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಭರವಸೆ ನೀಡಿದಂತೆಯೇ ನಾಯಿ ನಿನ್ನನ್ನು ತೊಂದರೆಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದಿನಿಂದ, ನಾನು ರಾತ್ರಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ನೀನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಹೊಳೆಯವರಂತೆ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ರಾಣಿ: ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ?

ನಾಗ: ಹೌದು. ಇಂದಿನಿಂದ ನಾನು ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ರಾತ್ರಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬಹುದೇ?

ರಾಣಿ: (ಗೊಂದಲದಿಂದ) ಹೌದು, ಹೌದು, ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ರೀತಿ ಇರಬಹುದು.

ನಾಗ: ನಾನು ಈಗ ನಿನ್ನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ? ಅಥವಾ ಮತ್ತೆ ನೀನು ಹೆದರುತ್ತಿರ್ಯಾ?

ರಾಣಿ: ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಬಳ ಬನ್ನಿ

(ನಾಗ ಬಂದು ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತ. ಅವಳು ದೂರ ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ, ಅವನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ)

ನಾಗ: ಹಿಂಜರಿಯದಿರು. ನಿನ್ನ ತೆರೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಇರಿಸು.

(ರಾಣಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅವಳ ತಲೆಯನ್ನು ಅವನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಇಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ತನ್ನ ತೋಳನ್ನು ಅವಳ ಸುತ್ತಲೂ ಇಡುತ್ತಾನೆ)

ನಾಗ: ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಭಯಪಡಬಾರದು. ಈಗ ನೀನು ನಿರಿಸು, ತುಂಬಾ ದಳಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೀರೂ?

(ರಾಣಿ ನಾಗನ ಪಕ್ಕದ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗುತ್ತಾಳೆ. ನಾಗ ಏದ್ದು, ಹಾವಿನರತೆ ಬದಲಾಗಿ ಸ್ವಾನಗೃಹದ ಕೊಳವೆ ಮೂಲಕ ಹೊರ ಜಾರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ರಾಣಿ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಹುಡುಕಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವಳು ಮುಂಭಾಗದ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಬಂದ ತಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹಾಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಅವಳು ಗೊಂಡಲದಿಂದ ಮುಖ ತೋಳಿದು, ಅಡುಗೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅಪ್ಪಣಿ ಮುಂಭಾಗದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ರಾಣಿ ಗೊಂಡಲದಿಂದ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತಾಳೆ)

ರಾಣಿ: ನೀವು ಯಾವಾಗ ಬಂದಿರಿ. ನೀವು ಯಾವಾಗ ಹೋದಿರಿ?

ಅಪ್ಪಣಿ: ನಿನ್ನ ಏನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದು?

ರಾಣಿ: ಓಹ್! ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಅಪ್ಪಣಿ: ಒಳ್ಳೆಯದು.

(ಅಪ್ಪಣಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಸ್ವಾನಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ರಾಣಿ ಗಂಡನನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ತೆರಳುತ್ತಾಳೆ)

ರಾಣಿ: (ಸ್ವರ್ತಃ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ) ನಾನು ಮತ್ತೆ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿರುತ್ತೇನು.

(ಅಪ್ಪಣಿ ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿ, ನಂತರ ಎಂದಿನಂತೆ ಮೌನವಾಗಿ ತಿಂದು ಹೋರಣಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಹಗಲು ಕಳಿದಂತೆ ಕತ್ತಲೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಣಿ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದಾಳೆ. ತಕ್ಷಣ ಎಚ್ಚರವಾಗುತ್ತಾಳೆ. ನಾಗರಹಾವು ಹಿತ್ತಲಿನಿಂದ ಹೊರಬಿಂದು ಮನೆಯ ಮುಂಭಾಗದ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ನಾಯಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬೊಗಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಾಗರಹಾವು ಮತ್ತು ನಾಯಿ ಜಗತ್ಕೆ ಇಳಿಯತ್ವವೇ. ಶಬ್ದ ಹೆಚ್ಚಾದ ಕಾರಣ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಲು ರಾಣಿ ಕಿಟಕಿ ಬಳಿ ಹೋದಾಗ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾಯಿ ಮತ್ತೆ ಮೌನವಾಗಿದೆ. ಅವಳು ತನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನಿದ್ರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ನಾಗರಹಾವು ಚರಂಡಿ ಮೂಲಕ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮತ್ತೆ ನಾಗ ಅಪ್ಪಣಿನ ರೂಪ ತಾಳುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾನಗೃಹದಲ್ಲಿ ನಾಗ ಕೆನ್ನೆ ಮತ್ತು ಭುಜದಲ್ಲಿದ್ದ ರಕ್ತವನ್ನು ತೋಳಿದು ಕೊಂಡು ರಾಣಿಯ ಕೋಣಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ನಾಗ ರಾಣಿಯ ಹಾಸಿಗೆಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ರಾಣಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುತ್ತಾಳೆ, ಕಣ್ಣಾಗಳನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿ ಮತ್ತೆ ತೆರೆಯುತ್ತಾಳೆ. ನಂತರ ಅವಳು ತನ್ನ ಕ್ಯಾಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಚ್ಚಿ ಕಿರುಚುತ್ತಾಳೆ)

ನಾಗ: ನೀನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೂ?

ರಾಣಿ: ನನ್ನ ಸುತ್ತ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ನಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿದ್ದೇನೆಯೇ? ಅಥವಾ ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಿಜವೇ? ಬಹುಶಃ ನಾನು ಹುಚ್ಚಳಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ನಾಗ: ಇದು ಕನಸಲ್ಲ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವರ್ತಿಸು ಬಾ ನಸ್ಮೂಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡು.

ರಾಣಿ: ದಯವಿಟ್ಟು ನಸ್ಮೂಂದಿಗೆಯೇ ಇರಿ.

ನಾಗ: ಹಾಗಾದರೆ, ನೀನು ಯಾಕೆ ಮೌನವಾಗಿದ್ದೀರೂ?

ರಾಣಿ: ನಾನು ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಬಯಸುತ್ತಿರಿ?

ನಾಗ: ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ.

ರಾಣಿ: ನೀವು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಿ. ಆದರೆ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಜೊತೆ ಕಡೆಗೆ ಹಾವಿನಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರಿ.

(ನಾಗ ನಗುತ್ತಾನೆ)

ರಾಣಿ: ನೀವು ನಗುವುದು ಸುಲಭ. ನನ್ನ ಅಳು ನಿಮಗೇನು ಗೊತ್ತು?

ನಾಗ: ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಬರುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ನೀನು ಬಯಸುತ್ತಿರೂ?

ರಾಣಿ: ಅದನ್ನು ಹೇಳಲು ನಾನು ಯಾರು? ಇದು ನಿಮ್ಮ ಮನೆ. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದಾಗ ಬರಬಹುದು ಮತ್ತು ಹೋಗಬಹುದು.

ನಾಗ: ಬಹುಶಃ ನಾನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ರಾಣಿ: ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಯಾಕೆ ಕೀಟಲೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ? ನಾನು ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಹದರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಗೊಂಡಲಕ್ಷಣಗಿದ್ದೇನೆ. ಹಗಲು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿರಿ.

ನಾಗ: ಕ್ಷಮಿಸು ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಏಕೆ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಬೇಡ.

ರಾಣಿ: ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ನಾಗ: ಬಾ ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ತೋಳುಗಳಲ್ಲಿ ಮನುವಿನಂತೆ ಮಲಗಿದ್ದೆ. ಈಗ ಅದೇ ರೀತಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬಾ ರಾಣಿ:

(ರಾಣಿ ಅವನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಅವನ ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತಾಳೆ.)

ರಾಣಿ: ಆದರೆ, ಇದು ಏನು? ನಿಮ್ಮ ಕೆನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ರಕ್ತ! ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಭುಜಗಳು! ಅದು ಹಲ್ಲಿನ ಗುರುತುಗಳಿಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಮೆಲ್ಲಿನ ಪೋದೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಿರಾ?

ನಾಗ: ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಿಂತಿಸಬೇಡಿ.

ರಾಣಿ: ಇರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಲಾಮು ಹಚ್ಚುತ್ತೇನೆ.

(ರಾಣಿ ಮುಲಾಮು ಹುಡುಕುತ್ತಾಳೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ನಾಗ ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅವಳು ಕನ್ನಡಿಯ ಹಿಂದಿರುವ ಕಪಾಟಿನ ಬಳಿ ತಲುಪುತ್ತಾಳೆ, ಮುಲಾಮು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡಿ ಕಪಾಟನ್ನು ಮುಚ್ಚುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ ಮತ್ತು ಭಯಭಿರಾಗಿ ಕಿರುಚುತ್ತಾಳೆ. ನಾಗ ಅವಳಿಂದ ದೂರ ಸರಿದು ಕನ್ನಡಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ)

ನಾಗ: ಏನಾಯಿತು? ಏನಾಯಿತು?

ರಾಣಿ: ನಾನು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಂದು ನಾಗರಹಾವು ಕಂಡಿತು.

ನಾಗ: ನೀನು ಈಗ ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ನಮ್ಮ ಮನಗೆ ನಾಗರಹಾವು ಏಕೆ ಬರುತ್ತದೆ? ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬೇ ಇರುವುದು.

ರಾಣಿ: ನಾನು ತುಂಬಾ ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳ್ಳಬ್ಬಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ನಾಗ: ಈ ಅಸಂಬಧಿತೆಯನ್ನು ಮರೆತು ಬಾ ಮತ್ತೆ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊ

(ರಾಣಿ ಹೋಗಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮುಲಾಮು ಹಿಡಿಡುಕೊಂಡು ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಳು. ನಾಗ ಬಂದು ಅವಳ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ)

ರಾಣಿ: ಓ ದೇವರೇ, ಈ ಗದ್ದಲದಿಂದ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕೆನ್ನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮರೆತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಮುಲಾಮು ಹಚ್ಚುತ್ತೇನೆ.

(ರಾಣಿ ನಾಗನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಮುಲಾಮು ಹಚ್ಚುತ್ತಾಳೆ)

ರಾಣಿ: ಅಯ್ಯೋ, ನಿಮ್ಮ ರಕ್ತ ಏಕೆ ತಟ್ಟಿಗಾಗಿದೆ.

ನಾಗ: ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೋ ನೀನು ಸುಮ್ಮನ್ನೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಭಯಪಡುತ್ತಿದ್ದೀರೂ? ನಾವು ದೀಪಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡೋಣ.

(ನಾಗ ಹೋಗಿ ದೀಪಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಹಾಸಿಗೆಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಕೊತಡಿ ಕತ್ತಲೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಮತ್ತೆ ಮುಂಜಾನೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾಗ ಮತ್ತು ರಾಣಿ ಎದ್ದೇಜುತ್ತಾರೆ)

ನಾಗ: ನಾನು ಈಗ ಹೊರಡಬೇಕು. ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ.

(ನಾಗಾ ಸ್ವಾನಗೃಹದ ಬಾಗಿಲಿನ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮಧ್ಯ ಕಪ್ಪಣಿ ತನ್ನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕುರುಡವ್ವನೋಂದಿಗೆ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ.)

ಅವನು ಮುಂಭಾಗದ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಸತ್ತೆ ನಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ)

ಕಪ್ಪಣಿ: ಅಮ್ಮಾ, ಇಲ್ಲಿ ಸತ್ತೆ ನಾಯಿ ಇದೆ. ಯಾವುದಾರೋಂದು ಕೆಟ್ಟಿ ಘಟನೆ ನಡೆದಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ.

ಕುರುಡವ್ವ: ಬಾಗಿಲು ಇನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿದೆಯಲ್ಲ.

ಕಪ್ಪಣಿ: ನಿಜ ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ತೆರೆದಿಲ್ಲ.

ಕುರುಡವ್ವ: ರಾಣಿ ಒಳಗೆ ಇದ್ದಾಳೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡು.

(ಕಪ್ಪಣಿ ಒಳಗೆ ಇಂಬಿಕೆ ನೋಡುತ್ತಾನೆ)

ಕಪ್ಪಣಿ: ಅಮ್ಮಾ! ಅಮ್ಮಾ! ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸ್ವಾನಗೃಹದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ.

ಕುರುಡವ್ವ: ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಂತರ ಬೇರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಅಪ್ಪಣಿ ಈಗ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಕಪ್ಪಣಿ: ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಬಾಗಿಲು ಇನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿದೆ.

ಕುರುಡವ್ವ: ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಬಹುಶಃ ಅವನು ಈಗ ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿನ ಮೂಲಕ ಒಳಗೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ.

(ಕಪ್ಪಣಿ ಈಗ ಸ್ವಾನಗೃಹ ಪಕ್ಷದ ಚರಂಡಿಯಿಂದ ಹಾವು ಹೊರಬರುತ್ತಿದೆ. ಆತ ಭಯದಿಂದ ಕಿರುಚುತ್ತಾನೆ)

ಕಪ್ಪಣಿ: ಅಮ್ಮಾ! ಅಮ್ಮಾ! ಅಪ್ಪಣಿನ ಮನೆಯಿಂದ ಹಾವು ಹೊರಬರುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ.

ಕುರುಡವ್ವ: (ರಾಣಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದ್ದಾಳೇ ಎಂದು ಬಿಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ) ರಾಣಿ ರಾಣಿ.

(ಕಪ್ಪಣಿ ಕಿಟಕಿಗೆ ಹೋಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಾಣಿ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರ ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ)

ರಾಣಿ: ಅದು ಯಾರು? ನೀನು ಕುರುಡವ್ವನೇ?

ಕುರುಡವ್ವ: ಹೌದು ರಾಣಿ. ನಿನಗೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ ತಾನೇ? ಸ್ವಾನಗೃಹದ ಚರಂಡಿಯಿಂದ ಹಾವು ಹೊರಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಕಪ್ಪಣಿ ಹೇಳಿದ.

ರಾಣಿ: ಓ ದೇವರೇ, ಅದು ನನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಕಚ್ಚಲಿಲ್ಲ ತಾನೇ? ಅವರು ಈಗಷ್ಟೆ ಸ್ವಾನಗೃಹದ ಕಡೆಗೆ ಹೋದರು. ನನಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

(ರಾಣಿ ಸ್ವಾನಗೃಹ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಒಳಗೆ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ)

ನನಗೆ ತುಂಬಾ ನಿರಾಜವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಕಪ್ಪಣಿ: ನಾವು ಆಗಲಿದ್ದಲೂ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಯಾರೂ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ.

ರಾಣಿ: ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರು ಮನೆಯೋಳಿಗಿಲ್ಲ.

ಕುರುಡವ್ವ: ನಿನ್ನ ಪತಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವವರೆಗೂ ಅದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡು. ಅವನು ಈಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ?

ರಾಣಿ: ಹೌದು. ನಾನು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಬೇರುಗಳನ್ನು ನೀಡಿದಕ್ಕಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಬೇರು ತುಂಬಾ ಕೆಲಸಮಾಡಿದೆ.

ಕುರುಡವ್ವ: ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದಿದೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸಂತೋಷದ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಕಪ್ಪಣಿ ಈಗ ನಾವು ಹೋಗೋಣ.

ರಾಣಿ: ದಯವಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಬಿನ್ನಿ.

(ಕಪ್ಪಣಿನು ಕುರುಡವ್ವನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಬೀದಿಯ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಕಪ್ಪಣಿ: ಅಮ್ಮಾ, ನಾನು ತುಂಬಾ ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಡಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅಪ್ಪಣಿ ಒಳಗೆ ಇದ್ದರೆ, ಬಾಗಿಲು ಹೇಗೆ ಮುಚ್ಚಿರಲು ಸಾಧ್ಯ?

ಕುರುಡವ್ವ: ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸು. ಬಹುಶಃ ಅಪ್ಪಣಿ ಎರಡು ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿರುವುದು

ಮುಖ್ಯ ಅಷ್ಟೆ.

ಕಪ್ಪಣಿ: ಬಹುಶಃ ನಾವು ಕಂಡದ್ದ ಭೂತ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಿಜವಾದ ಅಪ್ಪಣಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಉಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತಾನೆ.

ಕುರುಡವ್ವ: ನಿನ್ನ ಅಸಂಬಧಿತೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸು. ಅಪ್ಪಣಿ ಮರಳಿ ಬರುವ ಮೊದಲು ನಾವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡೋಣ.

(ಕಪ್ಪಣಿನು ರಸ್ತೆಯ ತುದಿಯಿಂದ ಕುರುಡವ್ವನೋಂದಿಗೆ ಮನ ಸೇರುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಮತ್ತೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಾವಾಗಿದೆ. ಅಪ್ಪಣಿ ಮುಂಭಾಗದ ಬಾಗಿಲಿನ ಬೀಗವನ್ನು ತೆರೆದು ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ಅಪ್ಪಣಿ: ರಾಣಿ, ನಾಯಿಗೆ ಪನಾಯಿತು? ಅದು ಸತ್ತಿದೆ. ಯಾರೋ ಅದನ್ನು ಕಚ್ಚಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ರಾಣಿ ಆ ಹಿತ್ತಲಿನಿಂದ ಬಂದ

ನಾಗರಹಾವು ಆಗಿರಬೇಕು.

ಅಪ್ಪಣಿ: ನಾನು ಈಗ ಹೋಗಿ ನಾಯಿಯನ್ನು ಹೊಳಬೇಕು. ನಾಳೆಯಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಲು ಮುಂಗುಸಿ ತರುತ್ತೇನೆ. ಆ ನಾಗರಹಾವಿಗೆ ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. (ಅಪ್ಪಣಿ ನಾಯಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಮನೆಯೋಳಿಗೆ ಬರಲು ಸಹ ತಲೆಕಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಹೇಳಿರನದೆದೆ. ಮರುದಿನ, ಅಪ್ಪಣಿ ಮುಂಗುಸಿ ಪಡೆದು ಮುಂಭಾಗದ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಆ ರಾತ್ರಿ, ಮುಂಭಾಗದ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ (ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ) ಹೆಚ್ಚಿ ಕಿರುಚಾಟ ಮತ್ತು ಬೋಗಳುವುದು ಇದೆ. ಮುಂಗುಸಿ ಸಹ ಸ್ತಿದೆ. ರಾಣಿ ತನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದಾಳೆ. ನಾಗರಹಾವು ಚರಂಡಿ ಮೂಲಕ ಸ್ವಾನಗೃಹಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ನಾಗ ನಂತರ ಸ್ವಾನಗೃಹ ಬಾಗಿಲಿನ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಗೆ ನಡೆದು ರಾಣಿಯ ಹಾಸಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಕೊನೆಯ ಬಾರಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಿನಿಂದ ಈಗ ರಾಣಿಯ ಹೊಟ್ಟೆ ಸ್ಥಳಿ ದಪ್ಪ ಇದೆ ಎಂದು ಅವನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ)

ನಾಗ: ಏನು ರಾಣಿ? ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ದಪ್ಪವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ರಾಣಿ: ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಲು ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿ ಇದೆ.

ನಾಗ: ಏನು ಹೇಳು.

ರಾಣಿ: ಈ ಎಲ್ಲಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ನೀವು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇಬ್ಬರೂ ವಿಭಿನ್ನ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಭಾತ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಈಗ ಗಭೀರಣೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ನೀವು ನಿಜವಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದು ಪುರಾವೆಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗೂ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧವೂ ನಿಜ.

ನಾಗ: ಈ ದೇವರೇ.

ರಾಣಿ: ಏಕೆ, ನಾವು ಮಗುವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಹಾಗಾದರೆ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ರಾತ್ರಿಗಳು ನಿಜವಲ್ಲವೇ?

ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ತೀರ್ಣಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಮಗುವನ್ನು ಹೊಂದಲು ನೀವು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ.

ನಾಗ: ನಾನು, ಆದರೆ

ರಾಣಿ: ನೀವು ಸಂತೋಷವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ಎಲ್ಲಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ನಾಗ: ಆದರೆ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಡ ಮತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಚರ್ಚಿಸಬೇಡ.

ರಾಣಿ: ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಎಷ್ಟು ದಿನ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು? ನನ್ನ ಈ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ದಣಿದಿದ್ದೇನೆ.

ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತು ಹಗಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ಗೊಂದಲಕ್ಕೂಳಿಗಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ನಾಗ: ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಡ. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡು.

ರಾಣಿ: ನಿಮಗೆ ಮಗು ಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಬೇಡವೇ? ನೀವು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ನನಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹಿಂಂಸೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಲ್ಲ

ನಾನು ಈ ಮಗುವನ್ನು ಭಾಕುವಿನಿಂದ ಕೊಲ್ಲಬೇಕಂದು ನೀವು ಬಯಸುತ್ತಿರಾ?

ನಾಗ: ದಯವಿಟ್ಟು ಏನು ಮಾಡಬೇಡ. ನಾನು ಈಗ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆಗಿದೆ.

(ನಾಗ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ಅಪ್ಪಣಿ ಆಗಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ರಾಣಿಯನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ತಣ್ಣಿ ಒದೆಯುತ್ತಾನೆ)

ಅಪ್ಪಣಿ: ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿನಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಂದಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ ಆದರೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ತ್ವಿಯಕರನನ್ನು ಹುಡುಕುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದೀರೂ. ಅದು ಯಾರಂದು ಹೇಳು. ನೀನು ಗಭೀರಣೆಯಾಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ.

ರಾಣಿ(ಹುಬಿದಿಂದ): ನಾನು ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಅಪ್ಪಣಿ: ನೀನು ಯಾರ ಜೊತೆಗಿದ್ದೆ. ನೀನು ಯಾರಿಗೆ ಗಭೀರಣೆಯಾಗಿದ್ದೀರೂ?

(ರಾಣಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ನಾಗರಹಾವು(ನಾಗ) ಇದನ್ನು ಕಿಟಕಿಯ ಮೂಲಕ ನೋಡುತ್ತಾ ಕೋಪದಿಂದ ಚಲಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಪ್ಪಣಿ ಮತ್ತು ರಾಣಿ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ)

ಅಪ್ಪಣಿ: ನೀನು ಈಗ ಈ ಮಗುವನ್ನು ಗಭೀರವಾತ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊಲ್ಲಿತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

(ಅಪ್ಪಣಿ ಅವಳನ್ನು ಬೀದಿಗೆ ಎಳೆದು ತಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ರಾಣಿಯ ಮೇಲೆ ಎಸೆಯಲು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲು ಎತ್ತಿದನು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ನಾಗರಹಾವು ಜೋರಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ರಾಣಿ ನೋಡಿ ಕಿರುಚುತ್ತಾಳೆ)

ರಾಣಿ: ಈ ದೇವರೇ! ಒಂದು ನಾಗರಹಾವು!

(ಅಪ್ಪಣಿ ತಕ್ಷಣವೇ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಾಗರಹಾವುಗೆ ಕಲ್ಲು ಎಸೆಯುತ್ತಾನೆ. ರಾಣಿ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನೆಯೋಳಿಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ತಾನೇ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಅಪ್ಪಣಿ ಅವಳ ಹಿಂಂದಿಯೇ ಓಡಿ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿತ್ತಾನೆ)

ಅಪ್ಪಣಿ: ಬಾಗಿಲನ್ನು ತರೆ! ನೀನು ಬಾಗಿಲು ತರೆಯದಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಗ್ರಾಮದ ಹಿರಿಯರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಆ ಮಗುವನ್ನು ಕುದಿಯುವ ಎಣ್ಣೆ ಎಸೆಯವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಅಪ್ಪಣಿನೇ ಅಲ್ಲ.

(ಅಪ್ಪಣಿ ನಿಗರಿಸುತ್ತಾನೆ. ರಾಣಿ ತನ್ನ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಗೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ನಾಗ ಒಂದು ಅವಳ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಾಳೆ)

ರಾಣಿ: ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಯಾಕೆ ಈ ರೀತಿ ಅವಮಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಬದಲಿಗೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಹೊಲ್ಲಬಾರದು? ನಾನೇ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿದ್ದರೆ, ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಗ್ಗಿ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ.

ನಾಗ: ರಾಣಿ, ಗ್ರಾಮದ ಹಿರಿಯರು ತೀರ್ಣಿಸಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಾಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಅದನ್ನು ತಟ್ಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಿಸಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಲಾಕೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಪ್ರಮಾಣವಚನ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ನಾಗರಹಾವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಯ ಅಲದ ಮರದ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನ ಸ್ವೀಕರಿಸು.

ರಾಣಿ: ನೀವು ಏಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನನಗೆ ನಾಗರಹಾವು ಕಷ್ಟಬೇಕಂದು ನೀವು ಬಯಸುವಿರಾ?

ನಾಗ: (ಕೋಪದಿಂದ) ನೀನು ಬದುಕಲು ಬಯಸಿದರೆ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡು. ನೀನು ಮತ್ತಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಸಕ್ಕ ಹೇಳು.

ರಾಣಿ: ಏನು ಸತ್ಯ?

ನಾಗ: ನೀನು ಏನೇ ಹೇಳಿದರೂ ಅದು ಸತ್ಯ. ನಿನಗೆ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಾನು ಭರವಸೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ.

ರಾಣಿ: ನಾಗರಹಾವು ನನ್ನನ್ನು ಕಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ನಾಗ: ಹಾವು ವಿಂಡಿತ ಕಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಒಳ್ಳೆದಾಗುತ್ತದೆ.

ರಾಣಿ: ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ!

ನಾಗ: ಬೇರೆ ದಾರಿಯಲ್ಲ.

ರಾಣಿ: ಈ ದೇವರೇ!

ನಾಗ: (ಹೊರಡಲು ಶಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಾ) ಎಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ, ರಾಣಿ. ಚಿಂತಿಸಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಪತಿ ನಾಳೆ ನಿನ್ನ ಗುಲಾಮನಾಗುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಬಯಸಿದ್ದನ್ನಲ್ಲಾ ಪಡೆಯಬಹುದು

ರಾಣಿ: ಅಯ್ಯೋ ನಿಲ್ಲಿ.

(ಅವಳು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವನ ಬಳಗೆ ಓಡಿ ಅವನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು)

ರಾಣಿ: ದಯವಿಟ್ಟ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ನನಗೆ ಭಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ನಾಗರ ಹಾವು ಮುಟ್ಟುವುದಕಲ್ಲ, ನೀವು ಗುಲಾಮನಾಗುತ್ತಿನಿ ಅಂದರಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಭಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಮತ್ತೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರುತ್ತೀವಾ ಎಂದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಭಯವಾಗಿದೆ.

(ಅವಳು ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ನಾಗ ಸ್ವಾನಗ್ಯವ ಬಾಗಿಲಿನ ಕಡೆಗೆ ಚಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಾವಿನಂತೆ ತಿರುಗಿ ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅವಳು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಣಿ ಗೊಂದಲ ಮತ್ತು ಭಯದಿಂದ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ)

ದೃಶ್ಯ-3

(ಈ ದೃಶ್ಯವು ಅಲದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಿಂದ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ತುಂಬುವ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರ ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪು ಇದೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಹಿರಿಯರು ಬಂದು ಅಲದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲದ ಮರದ ಬಳಿ ಒಂದು ಮತ್ತು ಇದೆ. ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಅಪ್ಪಣಿ ಹಿರಿಯರ ಮುಂದೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ)

ಹಿರಿಯ: ತಾಯಿ ನಿನ್ನ ಪತಿ ಅಪ್ಪಣಿ ಅವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಗಭಿರಣಿಯಾಗಿರಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?

ರಾಣಿ: ನಾನು ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಅಪ್ಪಣಿ (ಹೋಪದಿಂದ): ಸುಜ್ಞ ಹೇಳಬೇಡ. ನಾನಿಲ್ಲದೆ ಗಭಿರಣಿಯಾಗುವುದು ಹೇಗೆ? ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಾಗಿನಿಂದ ನಾನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿರಲ್ಲಿ.

ರಾಣಿ: ಅದು ನಿಜವಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಪ್ರತಿ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ನಿಂತು ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಿ ಎಂದು ನಾಯಕರಿಗೆ ಹೇಳಿ.

ಅಪ್ಪಣಿ: ಅದು ನನ್ನ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಹಿರಿಯ: ಅಪ್ಪಣಿ, ಈ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಎಲ್ಲಿನ್ನಿಂದ ಎಂದು ಪಂಚಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿ. ನಿಂತು ಅವಳಿಗಳಿಂದಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಪುರಾವೆ ಬೇಕು.

ಅಪ್ಪಣಿ: ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವಳು ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ, ನಾನಲ್ಲ.

ಹಿರಿಯ: ರಾಣಿ, ನಿನ್ನ ಪತಿ ಹೇಳೋದು ಸರಿ. ನಿನ್ನನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಮಾಣ ವಚನ ಮಾಡು.

ರಾಣಿ: ನಾನು ಪ್ರಮಾಣ ವಚನ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ.

ಹಿರಿಯ: ಬಿಸಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತುಕ್ಕೆ ಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಹಾವು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಚ್ಚಿದರೆ ನಿನ್ನ ಸಾಯಬಹುದು ಅಥವಾ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿರುವ ಮಗುವಿಗೆ ವಿಷವೇರಿ ತಕ್ಷಣ ಸಾಯಬಹುದು.

ರಾಣಿ: ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಮತ್ತುಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಸತ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಗಂಡನೆ ನನಗೆ ಮಗು ನಿಂತಿದ್ದಾರೆಂದು ಸಾಭೀತುಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಹಿರಿಯ: ಮುಂದುವರಿಯಿರಿ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

(ರಾಣಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಯದಿಂದ ಮತ್ತದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ, ಆದರೆ ಧೈಯಕಾಲಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾಳೆ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತೃಯಿದಿಂದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಎಲ್ಲರೂ ರಾಣಿಯತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ರಾಣಿ ಮತ್ತದ ಬಳಿ ಹೋಗಿ, ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಮತ್ತದೊಳಗೆ ಕ್ಕೆ ಇಡುತ್ತಾಳೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ, ನಾಗರಹಾವು ಮತ್ತದಿಂದ ಹೊರಬಂದು ರಾಣಿ ಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಆಶಾತದಿಂದ ಕಿರಬಂತಾರೆ. ಗ್ರಾಮದ ಹಿರಿಯ ಮತ್ತು ಅಪ್ಪಣಿ ಕೂಡ ಆಶಾತಕೊಳ್ಳಬಾಗಿದ್ದಾರೆ)

ರಾಣಿ: ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೇವಲ ಎರಡು ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮುಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನಾನು ಈ ನಾಗರಹಾವಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಹಿರಿಯ: ಅದು ಯಾರು?

ರಾಣಿ: ನನ್ನ ಪತಿ ಹೊರಗೆ ಮತ್ತು ಈ ನಾಗರಹಾವು.

(ನಾಗರಹಾವು ಅವಳ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಜಾರುತ್ತಾ ತನ್ನ ತಲೆಯ ಸುತ್ತ ಹರಡುತ್ತದೆ. ಜನಸಮಾಜ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಾಗರಹಾವು ತನ್ನ ಹೆಡೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದವರೆಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹಾಯಿಸುತ್ತದೆ, ನಂತರ ಶಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಾಗರ ಹಾವು ಅವಳ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಚಲಿಸುತ್ತದೆ. ರಾಣಿ ಭಯದಿಂದ ಮತ್ತು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ, ನಾಗರಹಾವು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತುಕ್ಕೆ ಜಾರಿತು. ರಾಣಿಗೆ ಜನಸಂದರ್ಭಿಯಿಂದ ಪ್ರಶಂಸೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ)

ಹಿರಿಯ: ಒಂದು ಪವಾಡ! ಒಂದು ಪವಾಡ! ಅವಳು ಸಾಮಾನ್ಯಲಲ್ಲ. ಅವಳು ದೈವಾಂಶಸಂಭಾತೆ, ದೈವಿಕ ಜೀವಿ! ಅವಳು ದೇವತೆ! ಅಪ್ಪಣಿ, ನಿಮಗೆ ಈಗ ಬೇರೆ ಆಯ್ದು ಇಲ್ಲ, ನಿಂತು ಮನಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಮಗುವನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾಭೀತುಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

(ಹಿರಿಯ ಪ್ರಕ್ಕೆ ಎದ್ದು, ರಾಣಿಯ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದು ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಜನಸಮಾಹವು ಅವಳ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಪ್ಪಣಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಅವಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ವತ್ತಿಕೊಂಡು ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದುತ್ತಾರೆ. ಅಪ್ಪಣಿ ಮೌನವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ)

ದೃಶ್ಯ-4

(ರಾಣಿ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅದು ರಾತ್ರಿ ನಾಗರಹಾವು ಶಾಂತಿಗ್ರಹದ ಚರಂಡಿ ಮೂಲಕ ಮನೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮಾನವ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ) ನಾಗ : (ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ) ನಾನು ಅವಳಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಗಂಡ ಮನು ಮತ್ತು ಮನ. ಅವಳು ಸಂತೋಷವಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವಳನ್ನು ಬಹಳ ಸಮಯದಿಂದ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಅದು ರಾತ್ರಿ. ಅವಳು ನಿದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಇದು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯ. (ನಾಗ ರಾಣಿಯ ಮಲಗುವ ಕೊಣಕೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಕೊಳಡಿ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿದೆ. ಬೆಳಕು ಕ್ರಮೇಣ ಬರುತ್ತದೆ. ರಾಣಿ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಾಳೆ, ಅವಳ ಉದ್ದನೆಯ ಕೂದಲು ಹಾಸಿಗೆಯ ಅಂಚನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ತೂಗಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅವಳ ಮನು ಅವಳ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದೆ. ಅವಳ ಮನವಿದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದ ಶಾಂತ ನಗು ಇದೆ. ನಾಗ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಗೆ ನೋವು ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಲು ಸಹಿಸಲಾಗದ ಹಾಗೆ ಅವನು ಮನವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಬೆಳಕಿನ ಕಿರಣವು ಅವನ ಮೇಲೆ ಹೋಳಿಯುತ್ತದೆ. ಕೋಣಕೆಯ ಉಳಿದ ಭಾಗವು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದೆ. ಅವನು ಅವಳ ಉದ್ದನೆಯ ಕೂದಲಿನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹಾಸಿಗೆಯ ಕೆಳಗೆ ಪುಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವಳ ಉದ್ದನೆಯ ಕೂದಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವನ ಪುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಿಗಿಸೋಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ಪುಲಿತು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಂತ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕತ್ತಲೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ದೀರ್ಘ ಯೋನವಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ, ಮುಂಚಾನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಅಪ್ಪಣಿ ತಮ್ಮ ಮನುವನೊಂದಿಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಪ್ಪಣಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿಂದಂತೆ ಪುಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ)

ರಾಣಿ: (ಎಷ್ಟರಗೊಂಡು) ಏನಾಯಿತು? ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದೀರಾ?

ಅಪ್ಪಣಿ: (ಅವನ ಪುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ) ಯಾರೋ ನನ್ನನ್ನು ಕತ್ತು ಹಿಸುಹುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ರಾಣಿ: ಯಾರು?

ಅಪ್ಪಣಿ: ನನಗೆ ಗೂತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಈಗ ನಾನು ಆರಾಮವಾಗಿದ್ದೇನೆ.

(ರಾಣಿ ಅವಳ ತಲೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾಳೆ)

ರಾಣಿ: ಓ ದೇವರೇ. ನನ್ನ ತಲೆ ತುಂಬಾ ಭಾರವಾಗಿದೆ. ಆಹ್! ದಯವಿಟ್ಟು ನೀವು ನನಗೆ ಬಾಚಣಿಗೆ ನೀಡಬಹುದೇ? ನನ್ನ ತಲೆ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆಯಪ್ಪು ಭಾರವಿದೆ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ಕೂದಲನ್ನು ಬಾಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(ಅಪ್ಪಣಿ ಅವಳಿಗೆ ಬಾಚಣಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅವಳು ತನ್ನ ಕೂದಲನ್ನು ಬಾಚಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆ, ಆದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಕೂದಲಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಾಳೆ)

ರಾಣಿ: ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಕೂದಲನ್ನು ಬಾಚುತ್ತಿರಾ?

ಅಪ್ಪಣಿ: ವಿಂಡಿತ. (ಅಪ್ಪಣಿ ಅವಳ ಕೂದಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಾಚಲು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾನೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿಂದಂತೆ ಸತ್ತ ನಾಗರಹಾವು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ)

ಅಪ್ಪಣಿ: ಒಂದು ನಾಗರಹಾವು! ದೂರವಿರು!

ರಾಣಿ: ಓಹ್! ಅದು ಸ್ತುತಿದೆ!

ಅಪ್ಪಣಿ: (ನೆಲದ ಮೇಲಿರುವ ಸತ್ತ ಹಾವನ್ನು ಪರಿಕ್ಷೇಪುತ್ತಾನೆ) ರಾಣಿ ನಿನಗೆ ಗೂತ್ತಾ? ಇದು ನಿನ್ನ ಕೂದಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸ್ಥಿತಿ ಕತ್ತು ಹಿಸುಕಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಉದ್ದನೆಯ ಕೂದಲು ನಿನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸಿತು ರಾಣಿ. ಹಳ್ಳಿಯ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿ. ನೀನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಹಿಳೆಯಲ್ಲ ದೇವತೆ.

ರಾಣಿ: ನಾವು ಮನ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮಗ ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಂಬಿದ ಕಣ್ಣಿ. ಅವನಿಗೆ ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ತಂದೆಯಂತೆ ನಾಗರಹಾವು ಜೀವನದ ಉದುಗೊರೆಯನ್ನು ನೀಡಿದೆ.

ಅಪ್ಪಣಿ: ಹಾಗಾದರೆ?

ರಾಣಿ: ಇದು ನಾಗರಹಾವು. ಇದನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಅಂತ್ಯಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ದಯಮಾಡಿ ನನಗೆ ಒಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಾ?

ಅಪ್ಪಣಿ: ವಿಂಡಿತ. ಏನದು?

ರಾಣಿ: ನಾವು ಈ ಹಾವನ್ನು ದಹನ ಮಾಡುವಾಗ, ನಮ್ಮ ಮಗನಿಂದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿಸಬೇಕು.

ಅಪ್ಪಣಿ: ಆಯಿತು. ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ರಾಣಿ: ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಈ ದಿನದಂದು ನಮ್ಮ ಮಗ ಅದರ ಸಾವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಅಪ್ಪಣಿ: ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ನಾಗರಹಾವು ನಮ್ಮ ಮಗನನ್ನು ಉಳಿಸಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮಗನು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಹಾವಿನ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಒಬ್ಬರ ಸ್ವಂತ ತಂದೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯ. ನಾನು ಇನ್ನೂ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ರಾಣಿ: ದಯವಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಡಿ.

ಅಪ್ಪಣಿ: ವಿಂಡಿತ, ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನೀನು ದೇವತೆ. ನಿನ್ನ ಯಾವುದೇ ಆಶಯವನ್ನು ನಾವು ಈಡೇರಿಸಬೇಕು.

ರಾಣಿ: ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

(ಅಪ್ಪಣಿ ನಿಗರ್ಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ರಾಣಿ ಹಾವಿನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಪುಲಿತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ತುಂಬಿತ್ತವೆ. ಅವಳ ಸತ್ತ ಹಾವಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ನಂತರ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಅವಳ ಕೆನ್ನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಒತ್ತುತ್ತಾಳೆ. ಬೆಳಕು ಮಸುಕಾಗುತ್ತದೆ)

* * * * * ಮುಕ್ಕಾಯ * * * *